

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till  
lag om ändring av 4 och 7 § i lagen om televisions- och ra-  
dioverksamhet**

**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I propositionen föreslås ändringar i lagen om televisions- och radioverksamhet.

I takt med den tekniska utvecklingen uppstår det nya möjligheter och nya distributionsvägar för televisions- och radioverksamhet. Mobil mottagning till en mobiltelefon eller en annan bärbar utrustning håller på att utvecklas till en distributionsväg. Avsikten är att tillhandahålla mobila televisions-tjänster i den nya, fjärde digitala multiplexen (kanalknippet).

I propositionen föreslås ändringar i den reglering som gäller programkoncession. Genom ändringarna är det meningen att förenkla förfarandet vid beviljande av programkoncession för den fjärde multiplexen. Enligt

propositionen skall Kommunikationsverket bevilja programkoncession för den nya multiplexen. Vid beviljande av koncession skall Kommunikationsverket enligt förslaget använda prövning enligt lag.

I propositionen föreslås dessutom att televisions- och radioprogram som sänds med stöd av statsrådets digitala koncession skall kunna sändas samtidigt och oförändrade utan särskild koncession även i DVB-H-nätet. Detsamma föreslås gälla Rundradion Ab:s programutbud som sänds med stöd av lagen om televisions- och radioverksamhet.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

---

## INNEHÅLLSFÖRTECKNING

|                                                                          |           |
|--------------------------------------------------------------------------|-----------|
| <b>PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL .....</b>                        | <b>1</b>  |
| <b>INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....</b>                                         | <b>2</b>  |
| <b>ALLMÄN MOTIVERING .....</b>                                           | <b>3</b>  |
| 1. Nuläge.....                                                           | 3         |
| 2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....                          | 4         |
| 3. Propositionens konsekvenser .....                                     | 4         |
| 4. Beredningen av propositionen.....                                     | 4         |
| <b>DETALJMOTIVERING .....</b>                                            | <b>5</b>  |
| 1. Lagförslag .....                                                      | 5         |
| 2. Ikraftträdande .....                                                  | 8         |
| 3. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning.....             | 8         |
| <b>BILAGA .....</b>                                                      | <b>10</b> |
| <b>LAGFÖRSLAGEN .....</b>                                                | <b>10</b> |
| om ändring av 4 och 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet..... | 10        |
| <b>PARALLELLTEXT .....</b>                                               | <b>12</b> |
| om ändring av 4 och 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet..... | 12        |

## ALLMÄN MOTIVERING

### 1. Nuläge

I televisions- och radioverksamhet i det markbundna masskommunikationsnätet används förfarandet med koncession, eftersom det i verksamheten utnyttjas radiofrekvenser som är en sparsamt tilltagen naturresurs. Koncessionen är nödvändig, eftersom den kapacitet som finns för verksamheten skall delas mellan alla intresserade aktörer. I det markbundna digitala masskommunikationsnätet upptar ett programutbud för närvarande av den befintliga tekniken ca en femtedel av multiplexens kapacitet. I televisionsverksamheten används för närvarande totalt tre multiplexer.

Statsrådet beviljade Digita Ab den 23 mars 2006 koncession för mobiltelevisionsverksamhet i en fjärde multiplex i det markbundna digitala masskommunikationsnätet. Företaget har med stöd av koncessionen rätt att erbjuda nättjänster i det digitala masskommunikationsnätet. Den teknik som används i nätets utförande skall följa DVB-H-standarderna.

I detta skede av den tekniska utvecklingen är det huvudsakligen fråga om en verksamhet där den digitala televisionsmottagaren är integrerad i en terminal som lämpar sig för mobil mottagning. Den digitala televisionsmottagaren kan kopplas till en mobiltelefon eller t.ex. en fickdator där bildskärmen i regel är mindre än på en traditionell televisionsmottagare. I den nya fjärde multiplexen skall man enligt förslaget även kunna sända radioprogramutbud.

Det fjärde digitala sändningsnätet genomförs med en teknik som gör det möjligt att utöver televisions- och radioprogramutbud förmedla även andra typer av tjänster, såsom multimedieinnehåll. Även om andelen multimedieinnehåll när verksamheten inleds kan vara ringa kan den med tiden öka till en betydande andel och skapa ny affärsverksamhet. I det nya nätet som är reserverat för DBV-H-standarderna föreslås att koncession enbart skall behövas för att bedriva televisions- eller radioverksamhet. Däremot skall andra tjänster enligt förslaget kunna erbjudas utan koncession.

Vid användning av DVB-H-standarderna är

den mängd förmedlingskapacitet som förutsätts för ett (1) programutbud eller en (1) tjänst betydligt mindre än den förmedlingskapacitet som behövs i de tre nuvarande digitala televisionssändningsnäten. Med hjälp av nätet kan man, beroende på den förmedlade videobildens kvalitet, distribuera 30–50 samtidiga televisionsutbud. Behovet av kapacitet minskas särskilt av en avancerad paketförmedlingsteknik för digital information och även en mindre bildskärm. Ett (1) televisionsprogramutbud behöver, när det realiserar med DVB-H-standard en förmedlingskapacitet om ca 270 kilobit per sekund och realiserad med DVB-T-standard minst 1 – 2 megabit per sekund.

För mottagning av mobilt digitalt televisionsprogramutbud har det utöver den europeiska DVB-standarderna utvecklats även andra standarder, av vilka kan nämnas DMB-standarderna, som tagits fram i Korea, och MediaFLO-tekniken som utvecklats i USA.

Programkoncessionerna i det markbundna digitala masskommunikationsnätet beviljas av statsrådet. Statsrådet prövar ändamålsenligheten vid beviljandet av koncessioner. Enligt 10 § i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998) skall statsrådet när koncessioner beviljas beakta den sammanlagda televisionsverksamhet och radioverksamhet som utövas på området och sträva efter att främja yttrandefriheten och trygga ett mångsidigt programutbud samt tillgodose behoven hos särskilda grupper bland allmänheten. Statsrådet kan också i anslutning till koncessionerna meddela koncessionsbestämmelser. Statsrådet skall ledigförklara koncessionerna.

Kommunikationsverket beviljar koncessioner för verksamhet i liten skala och av kortvarig natur i det digitala televisions- och radionätet samt i det analoga radionätet. Om Kommunikationsverkets rätt att bevilja koncessioner bestäms i 7 § 2–4 mom. i lagen om televisions- och radioverksamhet.

Kommunikationsverket kan inte använda ändamålsenlighetsprövning utan dess prövning sker enligt lag. Enligt 7 § 4 mom. i lagen om televisions- och radioverksamhet skall Kommunikationsverket bevilja koncession för sådan verksamhet som avses i 3

mom., om det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag eller någon annan lag som gäller televisions- eller radioverksamhet. Kommunikationsverket behöver inte ledigförklara koncessionerna utan aktörerna kan ansöka om dem efter behov.

## 2. Målsättning och de viktigaste förslagen

Enligt regeringsprogrammet skall Finland i sin teknologipolitik vara bland de främsta nationerna och en föregångare när det gäller att genomföra ett människovänligt och hållbart informationssamhälle. Med propositionen syftar man till att främja den allmänna utvecklingen av informationssamhället och garantera möjligheterna till bruktagning av nya kommunikationstekniker. Med propositionen främjas innovation och utveckling av nya generationer av mottagningsapparater. Med hjälp av den nya koncessionsformen skall bruktagningen av det nya masskommunikationsnätet för mobiltelevisionsverksamhet underlättas.

I propositionen föreslås att regleringen av programkoncessioner ändras i lagen om televisions- och radioverksamhet. Avsikten med ändringarna är att förenkla det förfarande genom vilket programkoncessioner beviljas för den fjärde multiplexen. Enligt propositionen skall Kommunikationsverket bevilja programkoncessioner för den nya multiplexen. Vid beviljande av koncessionen skall Kommunikationsverket enligt förslaget använda sig av lagbunden prövning.

I propositionen föreslås även att televisions- eller radioprogramutbud som sänds med stöd av en digital koncession som beviljats av statsrådet samtidigt och oförändrade skall kunna sändas utan särskild koncession även i DVB-H-nätet. Detsamma föreslås gälla även för Rundradion Ab:s program som sänds med stöd av lagen om televisions- och radioverksamhet.

## 3. Propositionens konsekvenser

Propositionen har inga konsekvenser i fråga om statsfinanserna.

Propositionen skulle inverka på myndigheternas verksamhet så att det antal konces-

sionsansökningar som Kommunikationsverket får för behandling ökar från det nuvarande. Koncessionsansökningarna kan behandlas med samma slags förfarande som programkoncessionerna för kortvarig verksamhet eller verksamhet i liten skala, som beviljas av Kommunikationsverket med stöd av redan gällande lag. Utan den föreslagna lagändringen skulle koncessionerna behandlas i statsrådet.

Propositionen främjar utvecklingen av informationssamhället. Propositionen underlättar även aktörernas möjligheter att ta fram nya slags tjänster åt medborgarna.

## 4. Beredningen av propositionen

Kommunikationsministeriet tillsatte den 14 juni 2005 en arbetsgrupp vars uppgift var att reda ut om gällande kommunikationslagstiftning på ett ändamålsenligt sätt lämpar sig för utövning av sådan televisions- och radioverksamhet i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät som använder DVB-H-standard eller motsvarande standard för distribution av tjänsterna. Arbetsgruppen fick även i uppdrag att lägga fram behövliga förslag till ändringar i lagen.

Arbetsgruppen överlämnade sin rapport till kommunikationsministeriet i december 2005. Rapporten var utarbetad i form av ett utkast till regeringsproposition.

Arbetsgruppen föreslog att lagen om televisions- och radioverksamhet ändras så att programkoncessionerna för mobiltelevision, dvs. för DVB-H-nät skall kunna beviljas genom ett enklare förfarande än tidigare. Koncessionerna skall beviljas av Kommunikationsverket utan behovsprövning.

Arbetsgruppen föreslog även att de nuvarande utövarna av digital televisions- och radioverksamhet kunde sända sitt programutbud samtidigt och oförändrat även i DVB-H-nätet utan särskild programkoncession. Rätten skulle gälla televisions- eller radioprogramutbud som sänds med stöd av lag eller en digital programkoncession som beviljats av statsrådet. Enligt arbetsgruppen skulle det då gälla samma ursprungliga sändning som det programutbud som sänds med DVB-T-standard och för vilken ingen särskild ersättning för upphovsrätt tas ut.

Utkastet till proposition genomgick en om-

fattande remissbehandling. Utkastet fick ett mycket motstridigt bemötande. Det var särskilt ställningstagandena om arbetsgruppens syn på upphovsrätten som var mycket varierande. Utövarna av televisions- och radioverksamheten samt teleföretagen ansåg att betraktelsesättet var av väsentlig betydelse för lanseringen av mobiltelevision och för innehållsdistributionen via flera kanaler. Upphovsrätsorganisationerna ansåg för sin del att tolkningen av DVB-H-sändningen som samma ursprungliga sändning strider mot upphovsräts- och konkurrenslagstiftningen. Enligt undervisningsministeriets utlåtande skulle förslaget innebära ändring av upphovsrättslagstiftningen i en annan lagstiftning och göra intrång i upphovsrättens

grundval. Uppmärksamhet fästes även vid konkurrensaspekterna.

Ändringen av det i utkastet föreslagna koncessionsförfarandet i sig godkändes allmänt i de utlåtanden där ställning togs till den. Överföringen av beviljandet av koncessioner till Kommunikationsverket ansågs vara bra. Förslaget enligt vilket Rundradion och innehavarna av digital programkoncession beviljad av statsrådet skulle få sända sitt programutbud i DVB-H-nätet samtidigt och oförändrat utan särskild koncession bemöttes också av godkännande ställningstaganden.

Utkastet till proposition har ändrats efter remissbehandlingen till de delar som gäller upphovsrättslagstiftningen.

## DETALJMOTIVERING

### 1. Lagförslag

4 §. Begränsningar av tillämpningsområdet. En teknisk ändring föreslås i 2 mom. I gällande 2 mom. hänvisas till 7 § 2 och 3 mom. Hänvisningen måste ändras eftersom det i lagförslaget föreslås att en ny 3 punkt skall fogas till. I punkten skall föreskrivas om den televisions- och radioverksamhet som utövas i DVB-H-nätet och för vilken inte samma begränsningar av tillämpningsområdet skall gälla. Enligt förslaget skall begränsningarna av tillämpningsområdet i 4 § 2 mom. endast gälla den televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 2 mom. och 3 mom. 1 och 2 punkten.

Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., i vilket det föreskrivs om de särskilda begränsningar av tillämpningsområdet som gäller verksamhet i det nät som reserverats för DVB-H-standarden eller en motsvarande standard. På den verksamhet som avses i 7 § 3 mom. 3 punkten tillämpas i huvudsak samma reglering som på all annan televisions- och radioverksamhet. Därmed skall till exempel bestämmelserna om reklaminslagens längd och placering liksom bestämmelserna om kvoterna av europeiska och oberoende producenters program tillämpas i de televisions- och radioprogramutbud som tillhandahålls i DVB-H-nätet.

På den televisions- och radioverksamhet

som utövas i DVB-H-nätet är det nödvändigt att tillämpa samma bestämmelser som på televisions- och radioverksamheten i allmänhet. Avsikten är att för DVB-H-nätet bevilja koncessioner som berättigar till regelbunden och långvarig programverksamhet. Därmed skall det tillämpas normal reglering av televisionsverksamheten enbart på grund av kraven på teknisk neutralitet och jämlikt bemötande av aktörerna samt även på grund av de krav som ställs i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, nedan televisionsdirektivet. För programverksamhetens del kommer därför inte i fråga likadana undantag för tillämpningsområdet som de som gäller för koncessioner som beviljats av Kommunikationsverket för verksamhet i liten skala eller av kortvarig natur.

Det är inte ändamålsenligt att tillämpa regleringen av koncessioner som sådan på de koncessioner Kommunikationsverket beviljar. Därför föreslås det i propositionen att vissa paragrafer gällande koncessioner inte tillämpas på televisions- och radioverksamhet som bedrivs i DVB-H-nätet.

Med beaktande av den mobila televisionsverksamhetens och det mobila televisionsnätets natur skall enligt förslaget inte 10 § tillämpas på verksamhet som utövas i DVB-H-

nätet. Enligt 1 mom. i nämnda paragraf skall koncessionsmyndigheten när koncessioner ledigförklaras och beviljas sträva efter att främja yttrandefriheten och göra programutbudet mångsidigare samt tillgodose behoven hos särskilda grupper bland allmänheten med beaktande av den sammantagna televisionsverksamhet och radioverksamhet som utövas på området.

Enligt den föreslagna 7 § 3 mom. 3 punkten skall Kommunikationsverket bevilja koncession för televisions- eller radioverksamhet i det markbundna masskommunikationsnätet som reserverats för DVB-H-standard eller en motsvarande standard. Enligt förslaget skall Kommunikationsverket när koncession beviljas inte använda fri prövning, utan verkets prövning skall ske enligt lag. Därför skall det inte övervägas om kriterierna i 10 § 1 mom. uppfylls när koncessionerna beviljas. Därmed skall Kommunikationsverket bevilja koncession, om det inte finns orsak att misstänka att en sökande bryter mot bestämmelserna i lagen om televisions- och radioverksamhet eller någon annan lag som gäller televisions- och radioverksamhet.

Enligt förslaget skall inte heller 10 § 2 mom. tillämpas på televisions- och radioverksamhet som bedrivs i DVB-H-nätet. I momentet bestäms om kriterier för aktörens solvens och förmåga att utöva verksamheten. Det är inte nödvändigt att på grund av koncessionens natur bedöma hur solvent sökanden av koncessionen är. I detta sammanhang är den viktiga skillnaden jämfört med de koncessioner som beviljas av statsrådet att en koncession beviljad av Kommunikationsverket inte ger innehavaren rätt till kapacitet i masskommunikationsnätet.

Enligt den föreslagna paragrafen skall 11 §, där koncessionsbestämmelserna regleras, inte tillämpas på programkoncessioner för DVB-H-nätet. Eftersom Kommunikationsverket inte vid beviljande av koncessioner använder fri prövning är det inte meningen att i koncessionerna innefatta koncessionsbestämmelser i enlighet med 11 §.

I propositionen föreslås att 13 §, som gäller överföring av koncession på någon annan och ändring av den faktiska bestämmanderätten, inte skall tillämpas på programkoncessioner för DVB-H-nätet. Det är inte nödvändigt att tillämpa paragrafen på här avsedda

koncessioner, eftersom överföring av koncession eller ändring av bestämmanderätten inte har någon särskild betydelse på grund av koncessionernas natur. Detta beror främst på att det antal koncessioner som beviljas av Kommunikationsverket inte är på samma sätt begränsat som det antal koncessioner som beviljas av statsrådet. Den kapacitet som är tillgänglig i DVB-H-nätet begränsar inte antalet programkoncessioner och koncessionsmyndigheten beviljar inte heller koncessioner enligt prövning.

I 14 § föreskrivs om hur en koncession förfaller. Paragrafen skall inte tillämpas på programkoncessioner i DVB-H-nät. Syftet med bestämmelserna om hur en koncession förfaller är att förhindra att frekvenser eller fri kapacitet i masskommunikationsnätet förblir oanvänd. En koncession som förfaller i DVB-H-nätet skulle inte ha motsvarande betydelse, eftersom fri kapacitet inte delas ut genom ledigförklarande av koncessioner.

7 §. Rätt att utöva televisions- och radioverksamhet. I 3 mom. föreslås att till paragrafen fogas en ny 3 punkt enligt vilken Kommunikationsverket beviljar koncession för utövande av televisions- eller radioverksamhet när verksamheten utövas i sådant digitalt markbundet masskommunikationsnät som i den plan för användning av frekvensområden som avses i 6 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) är reserverat för sådan televisions- och radioverksamhet eller leverans av andra tjänster som använder DVB-H-standard eller en motsvarande standard. För tydlighetens skull är det nödvändigt att konstatera att Kommunikationsverket kunde bevilja koncessioner för verksamhet i liten skala eller av kortvarig natur även i DVB-H-nätet. För beviljande av sådana koncessioner skall momentets 1 och 2 punkt tillämpas.

Enligt 6 § 2 mom. i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar fastställer statsrådet en plan för användning av de frekvensområden som anvisas för koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § i kommunikationsmarknadslagen (393/2003) samt koncessionsberoende televisions- och radioverksamhet enligt 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet. I användningsplanen fastställs det frekvensområde som används för digital televisionsverksamhet och multiplex-

erna för den digitala televisionsverksamheten (för närvarande A, B och C). Avsikten är att det fjärde markbundna digitala masskommunikationsnätet skall fastställas i frekvensplanen på motsvarande sätt och reserveras för verksamhet som använder DVB-H-standarderna. Behövliga ändringar har börjat förberedas efter det nätkoncessionen har beviljats.

Utövande av televisions- eller radioverksamhet i ett markbundet digitalt masskommunikationsnät förutsätter i regel en koncession beviljad av statsrådet. En sådan koncession kan beviljas för högst tio år. Avsikten är inte att frångå denna huvudregel. Televisions- eller radioverksamhet i liten omfattning och av kortvarig natur kan för sin del utövas med stöd av den koncession som beviljats av Kommunikationsverket.

I en multiplex som reserveras för användning av DVB-H-teknik är den kapacitet som behövs för distribution av ett televisionsprogramutbud liten i förhållande till sändningsnätets totala kapacitet. Eftersom kapaciteten inte är begränsad på samma sätt som i de tre redan existerande markbundna masskommunikationsnäten är det inte ändamålsenligt att förutsätta en programkoncession som grundar sig på statsrådets prövning. Eftersom det är fråga om sådan verksamhet som avses i 7 § 1 mom. kan verksamheten inte helt befrias från koncessionsförfarande utan att regleringssystemet revideras i sin helhet. I detta skede är det således motiverat att tillämpa ett förenklat koncessionsförfarande på verksamhet som utövas i det fjärde markbundna masskommunikationsnätet.

Enligt 12 § kan koncession för televisions- eller radioverksamhet beviljas för högst tio år. Med stöd av bestämmelsen kan koncession för DVB-H-nätet gälla högst tio år.

För den som får koncession vore det väsentligt att med en i kommunikationsmarknadslagen avsedd nätkoncessionsinnehavare eller någon annan kapacitetsleverantör komma överens om den förmedlingskapacitet som behövs för verksamheten. Enligt förslaget skall Kommunikationsverket, när det beviljar koncession, inte vara skyldigt att försäkra sig om att det finns kapacitet för verksamheten.

Kapaciteten i det nät som reserverats för DVB-H-standarderna skall enligt förslaget

upphandlas kommersiellt. De som utövar televisions- och radioverksamhet skall liksom även andra tjänsteleverantörer enligt förslaget upphandla kapacitet av en nätkoncessionsinnehavare eller en eventuell annan kapacitetsleverantör. Avsikten är att användningen av nätkapaciteten inte skall kunna vara koncentrerad till en enda aktör. Målet är att kapaciteten används för att tillhandahålla ett så mångsidigt innehåll som möjligt. På grund av detta innehåller en nätkoncession för DVB-H-nätet ett villkor enligt vilket en koncessionsinnehavare inte får sälja mera än en tredjedel av nätets totala kapacitet till ett tjänsteföretag, om inte kommunikationsministeriet på koncessionsinnehavarens ansökan beslutar annat.

I det fjärde markbundna digitala masskommunikationsnätet är det inte fråga om sådan verksamhet som avses i 134 § i kommunikationsmarknadslagen. Därför lämpar sig inte den skyldighet att distribuera programutbud och tjänster som föreskrivs teleföretag som tillhandahåller nättjänster i ett kabeltelevisionsnät i 134 § i kommunikationsmarknadslagen för den verksamhet som utövas i det fjärde markbundna digitala masskommunikationsnätet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. I momentet skall det bestämmas om hur den som utövar televisions- eller radioverksamhet i det digitala markbundna nätet får sända sitt programutbud även i DVB-H-nätet. Enligt det föreslagna momentet får en utövare av televisions- eller radioverksamhet som har en av statsrådet beviljad koncession för digital sändningsverksamhet med stöd av koncessionen sända sitt programutbud utan särskild koncession även i ett i 3 mom. 3 punkten avsett nät. Programutbudet skall sändas samtidigt och till innehållet oförändrat inom ett koncessionsenligt eller annat ursprungligt sändningsområde.

I momentet föreskrivs på motsvarande sätt även om Rundradion Ab:s programutbud. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall Rundradion Ab analogt med stöd av lag få sända sitt televisions- och radioprogramutbud på det sätt som avses i detta moment. Med hänvisningen avses 7 a §, i vilken bestäms om Rundradion Ab:s rätt att utöva televisions- och radioverksamhet utan koncession.

Bestämmelsen skall enligt förslaget ge rät-

ten att sända programutbudet utan särskild koncession både i det markbundna digitala DVB-T-nätet och DVB-H-nätet. Programutbudet skall sändas samtidigt och oförändrat. I det markbundna digitala nätet utövas televisionsverksamhet med DVB-T-standarden, som är avsedd för markbunden mottagning. DVB-H-standarden, som används i den fjärde multiplexen, är samma DVB-standard men utformad för mobil mottagning.

Programutbudet skall med stöd av det föreslagna momentet sändas endast till ett koncessionsenligt eller annat ursprungligt sändningsområde. Sändningsområdet i DVB-H-nätet skulle därmed vara högst av samma omfattning som det koncessionsområde som beviljats för DVB-T-nätet. Om sändningsområdet för programutbudet i det markbundna digitala DVB-T-nätet vore snävare än koncessionsområdet kunde programutbudet inte med stöd av detta moment sändas till ett område som är mera omfattande än det ursprungliga sändningsområdet. Med stöd av bestämmelsen vore det således inte möjligt att bredda sändningsområdet så, att det blir mera omfattande än det är i det markbundna digitala DVB-T-nätet. Det ursprungliga sändningsområdet för Rundradion Ab:s programutbud skulle vara samma område som i det markbundna digitala nätet.

Sändningsområdet för den nya multiplexen kan i praktiken vara snävare än det område som fastställts i koncessionen, om t.ex. multiplexen inte ännu utbyggs för hela koncessionsområdet. Meningen är att bygga ut den nya fjärde multiplexen stegvis, varvid den inte i början nödvändigtvis heller täcker hela koncessionsområdet. Utifrån det föreslagna momentet skall det programutbud som sänds med stöd av den digitala koncessionen kunna sändas till det koncessionsområde som nätet just då når ut till. Sändningsområdet kan breddas till hela koncessionsområdet allt eftersom nätet byggs ut.

Med stöd av det föreslagna momentet skall i DVB-H-nätet kunna sändas utan särskild koncession alla de programutbud för vilkas tillhandahållande statsrådet har beviljat koncession för digital verksamhet. Momentet omfattar således både riksomfattande och regionala koncessioner. Momentet skall tillämpas på verksamhet som utövas med koncession för både digital televisionsverksamhet

och digital radioverksamhet. Momentet gäller i praktiken för närvarande särskilt televisionsverksamheten, för vilken de flesta koncessionerna för digital verksamhet har beviljats. För närvarande gäller tre koncessioner för digital radioverksamhet, vilka statsrådet har beviljat för radioverksamhet i markbundet digitalt televisionsnät.

I fråga om tillämpningen av upphovsrättslagen kan den verksamhet som avses i detta moment anses vara parallellt sändande då det gäller sändande som är jämförbart med sändande i DVB-T-nätet. Utgångspunkten är att samma innehåll sänds samtidigt i ett annat sändningssystem och på samma område så att sändningarna kan mottas med olika mottagningsutrustningar av samma eller i stort sett samma mottagare. När affärsmodellerna för parallellt sändande inte avviker från andra affärsmodeller för sådana televisions- eller radiosändningar som fritt kan mottas av allmänheten finns det goda orsaker till att den ersättning som avtalas skall täcka både den ursprungliga och den parallella sändningsverksamheten. Det faktum att det i detta fall är olika sändningssystem för det parallella sändandet borde inte inverka på ersättningen.

Som en följd av att det nya momentet enligt förslaget skall fogas till, blir 4 mom. 5 mom.

## **2. Ikraftträdande**

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

## **3. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning**

Enligt 12 § 1 mom. i grundlagen har var och en yttrandefrihet. Till yttrandefriheten hör rätten att framföra, sprida och ta emot information, åsikter och andra meddelanden utan att någon i förväg hindrar detta. Närmare bestämmelser om yttrandefriheten utfärdas genom lag. Grundlagsutskottet har behandlat reglering som har betydelse för yttrandefriheten åtminstone i utlåtandena GrUU 23/1993 rd (lagen om Rundradion Ab), GrUU 19/1998 rd (lagen om televisions- och radioverksamhet), GrUU 54/2002 rd (lagen om

domännamn) samt GrUU 61/2002 rd (ändring av lagstiftningen om kommunikationsmarknaden).

Yttrandefrihet tryggas i grundlagen för var och en som omfattas av finsk rättskipning oberoende av nationalitet. I fråga om tillämpningsområde täcker yttrandefriheten alla kommunikationstekniska metoder och uttrycksformer samt all slags information, åsikter och andra meddelanden oberoende av innehåll. Också kommunikationsmedlen och regleringen av dem omfattas av yttrandefrihet. Bestämmelsen om yttrandefrihet i grundlagen förbjuder en förhandsgranskning av innehållet i meddelanden och andra ingripanden i yttrandefriheten som innebär att lägga hinder i vägen på förhand. Bestämmelsen i grundlagen hindrar inte tillsyn i efterhand av hur yttrandefriheten använts med hjälp av straff- och skadeståndslagstiftningen, men den begränsar dock ingripanden i användningen av yttrandefriheten i efterhand.

Att televisions- och radioverksamhet är koncessionspliktig innebär en situation som avviker från förbudet mot förhandshinder i bestämmelsen om yttrandefrihet i regeringsformen. Det har dock ansetts vara möjligt att upprätthålla ett koncessionssystem i rundradioverksamheten, om nödvändigheten av att göra så kan motiveras på ett sätt som är godtagbart med tanke på yttrandefriheten. När riksdagens grundlagsutskott gav ett utlåtande om regeringens proposition med förslag till lagstiftning om televisions- och radioverksamhet 1998 (RP 34/1998 rd) fäste grundlagsutskottet uppmärksamhet i synnerhet vid att yttrandefriheten säkerställs. Enligt utlå-

tanden bör man med hjälp av koncessionssystemet trygga en jämn fördelning av de till buds stående frekvenserna mellan dem som utövar televisions- och radioverksamhet och på så sätt skapa förutsättningar för en omfattande yttrandefrihet.

Behovet av ett koncessionssystem för televisions- och radioverksamhet i markbundna masskommunikationsnät har i första hand motiverats med att frekvenser inte kan anvisas alla intresserade. Även om digitaliseringen av masskommunikationsnät kan väntas lösa detta problem åtminstone delvis, har den knappa tillgången på frekvenser i utlåtanden av riksdagens grundlagsutskott och kommunikationsutskott fortfarande ansetts utgöra en sådan teknisk begränsningsgrund på basis av vilken det är författningsrättsligt ändamålsenligt att upprätthålla ett koncessionssystem.

Koncessionsplikten hänför sig också till näringsfriheten i 18 § 1 mom. i grundlagen. Grundlagsutskottet har granskat förhållandet mellan koncessionssystemet inom kommunikationen och näringsfriheten bl.a. i sitt ovan nämnda utlåtande 61/2001 rd. Utskottet ansåg att koncessionsregleringen motsvarar den syn som grundlagsutskottet omfattat i praktiken, dvs. att viktiga och starka samhälleliga intressen kan tala för tillståndsplikt.

I propositionen föreslås inga sådana förändringar i koncessionssystemet som skulle förändra systemets förhållande till yttrandefriheten eller näringsfriheten.

Lagförslagen kan på ovan nämnda grunder behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

## Lag

### om ändring av 4 och 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 oktober 1998 om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 4 § 2 mom. och 7 § 3 mom., sådana de lyder i lag 1190/2005, samt

fogas till nämnda 4 §, sådan den lyder i lag 394/2003 och i nämnda lag 1190/2005, ett nytt 3 mom. och till 7 §, sådan den lyder i nämnda lagar, ett nytt 4 mom., varvid 4 mom. blir 5 mom., som följer:

#### 4 §

##### *Begränsningar av tillämpningsområdet*

På utövande av sådan televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 2 mom. och 3 mom. 1 och 2 punkten tillämpas inte 10 och 11 §, 13 § 1-6 mom. eller 14, 16 och 17 §.

På utövande av sådan televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 3 mom. 3 punkten tillämpas inte 10, 11, 13 och 14 §.

#### 7 §

##### *Rätt att utöva televisions- och radioverksamhet*

Koncession för utövande av televisions- eller radioverksamhet i ett sådant digitalt mark-

markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § i kommunikationsmarknadslagen skall sökas hos Kommunikationsverket, om

1) verksamheten pågår högst tre månader,

2) verksamheten per vecka pågår högst åtta timmar, eller om

3) verksamheten utövas i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät som i den plan för användning av de frekvensområden som avses i 6 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) är reserverad för sådan televisions- eller radioverksamhet eller leverans av andra tjänster som använder DVB-H-standard eller en motsvarande standard.

En utövare av televisions- eller radioverksamhet som har en av statsrådet beviljad koncession för digital sändningsverksamhet får sända sitt med stöd av koncessionen tillhandahållna programutbud utan särskild koncession även i ett i 3 mom. 3 punkten avsett

nät. Programutbudet skall sändas samtidigt och till innehållet oförändrat inom ett kon-  
 cessionsenligt eller annat ursprungligt sänd-  
 ningsområde. Rundradion Ab får på motsva-  
 rande sätt sända sitt televisions- och radio-

programutbud enligt lag på det sätt som avses i detta moment.

\_\_\_\_\_

Denna lag träder i kraft den 20 .

I Nådendal den 21 juli 2006

**Republikens President**

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

## Lag

### om ändring av 4 och 7 § i lagen om televisions- och radioverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut  
 ändras i lagen av den 9 oktober 1998 om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 4 § 2 mom. och 7 § 3 mom., sådana de lyder i lag 1190/2005, samt  
 fogas till nämnda 4 §, sådan den lyder i lag 394/2003 och i nämnda lag 1190/2005, ett nytt 3 mom. och till 7 §, sådan den lyder i nämnda lagar, ett nytt 4 mom., varvid 4 mom. blir 5 mom., som följer:

4 §

*Begränsningar av tillämpningsområdet*

---

På utövande av sådan televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 2 och 3 mom. tillämpas inte 10 och 11 §, 13 § 1—6 mom. eller 14, 16 och 17 §

7 §

*Rätt att utöva televisions- och radioverksamhet*

Koncession för utövande av televisions- eller radioverksamhet i ett sådant digitalt markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § i kommunikationsmarknadslagen skall sökas hos Kommunikationsverket, om

- 1) verksamheten pågår högst tre månader, eller om
- 2) verksamheten per vecka pågår högst åtta timmar.

4 §

*Begränsningar av tillämpningsområdet*

---

På utövande av sådan televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 2 mom. och 3 mom. 1 och 2 punkten tillämpas inte 10 och 11 §, 13 § 1—6 mom. eller 14, 16 och 17 §.

*På utövande av sådan televisions- eller radioverksamhet som avses i 7 § 3 mom. 3 punkten tillämpas inte 10, 11, 13 och 14 §.*

7 §

*Rätt att utöva televisions- och radioverksamhet*

Koncession för utövande av televisions- eller radioverksamhet i ett sådant digitalt markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § i kommunikationsmarknadslagen skall sökas hos Kommunikationsverket, om

- 1) verksamheten pågår högst tre månader,
- 2) verksamheten per vecka pågår högst åtta timmar, eller om
- 3) verksamheten utövas i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät som i den plan för användning av de frekvensområden som avses i 6 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001)

är reserverad för sådan televisions- eller radioverksamhet eller leverans av andra tjänster som använder DVB-H-standard eller en motsvarande standard.

En utövare av televisions- eller radioverksamhet som har en av statsrådet beviljad koncession för digital sändningsverksamhet får sända sitt med stöd av koncessionen tillhandahållna programutbud utan särskild koncession även i ett i 3 mom. 3 punkten avsett nät..Programutbudet skall sändas samtidigt och till innehållet oförändrat inom ett koncessionsenligt eller annat ursprungligt sändningsområde. Rundradion Ab får på motsvarande sätt sända sitt televisions- och radioprogramutbud enligt lag på det sätt som avses i detta moment.

-----  
Denna lag träder i kraft den 20 .